

Szerkesztési iroda:

Ferenciek-tere 7. szám. I. emelet.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőséghez intézendő.

Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Kiadó-hivatal:

Ferenciek-tere 7. sz. földszint.

A lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadás körülírt panaszok, hirdetések) a kiadó-hivatalhoz intézendők.

PESTI NAPLÓ

REGGELI KIADÁS.

Előfizetési feltételek:

Postán külföldre, vagy Budapestre házhoz hordva reggeli és esti kiadás együtt:

1 hónapra . . . 1 ft 85 kr.
3 hónapra . . . 5 „ 50 „
6 hónapra . . . 11 „

Az esti kiadás postai külföldre sejtől felvételhez havonként 30 kr.

Az előfizetés az év folyamán minden hónapban megkezdődik, s annak bármely napján törölhető is, mindenkor a hó első napjától fog számítottan.

Hirdetések

szintúgy mint előfizetések

a

KIADÓ-HIVATALBA

(ferenciek-tere 7. sz.)

küldendők.

Előfizetési felhívás

„PESTI NAPLÓ“-ra.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 22 ft.
Félévre . . . 11 ft.
Negyedévre . . . 5 ft 50 kr

Külön előfizetési íveket nem küldünk szét. Előfizetésre a postai utalványokat kérjük használni, melyek bérmentesítése 10 frtig csak 5, 10 frt-on felül pedig 10 kr-ba kerül. Az előfizetések a „Pesti Napló kiadó-hivatala” cím alatt Pest, ferenciek-tere 7. sz. alá küldendők.

A „Pesti Napló” kiadó-hivatala.

Pest, nov. 2.

A fővárosoknak s a fővárosokat rendező törvényjavaslatnak csakugyan különös a sorsa. Ha a rendezkedés sürgős volta a mérvadó: a nagy municipalis reformot minden esetre a fővárosokon kellett volna kezdeni. Itt forognak szóban a legnagyobb érdekek, itt jár a halogatás a legnagyobb veszélyrel. Mindezek dacára a fővárosok rendezése a nagy reorganisationalis műnek egyik utolsó részletét képezi. Az ország fővárosán kívül még csak a királyföld várja a végleges szervezkedést. A viszonyok így hozták magukkal, hogy a mivel kezdeni kellett volna, az a dolgok végére jutott. Az első terv az volt, hogy a fővárosokat az általános köztörvényhatósági törvény keretében beillesztették. Ez a gondolat csakhamar eljett. Kint, hogy a fővárosok más a bennszervezete, mások közigazgatási igényei. Külön törvényt kellett tehát alkotni. Nagy ügygyel bajjal e törvény el is készült, hosszú elmélkedések után a törvényhozás elé terjesztették, az osztályok s a bizottság be is fejezték már megvitatását, — a mikor egyszerre kiűt az agyonbeszélési láz, s többek között a fővárosi törvényt is áldozatul kívánta. El kelle halasztani a rendezést az új törvényhozás számára.

Most végre harmadfél évi várakozás után megjött e feladat megoldásának ideje is. Az új törvényjavaslat kész, s legközelebb a törvényhozás elé tejesztetik. A belügyminiszter talán már egy két nap múlva mutatja be törvényjavaslatát a Deákpart klubjának. Az új munkálát, mint értesülünk a legényesebb pontokban magáévá teszi azon változásokat, melyeket az osztályok által kiküldött központi bizottság az első törvényen tett. A belügyminiszter tehát már a priori alkalmazkodott az utolsó törvényhozás egyik közege megállapodásaihoz, s azokat legnagyobb részt elfogadta.

Mi annak idején a fővárosi enquete tanácskozásait a legnagyobb részletességben közzétett, s olvasóink tékát még emlékezni fognak, hogy a fővárosok szervezése körül a következő pontok képezték a controversia kérdését: 1. Az egyesítés kérdése. 2. A fővárosi rendőrség. 3. A

fővárosi főispán. 4. A virilisek kérdése, s 5. A városi tisztviselők szavazási joga.

Mint biztos forrásból értesülünk, e kérdések a belügyminiszter új törvényjavaslatában a következő megoldást nyerték.

Az egyesítés kimondatik, nemcsak elvben, hanem tényleg. Pest, Buda, Ó-Buda és a Margitsziget egy törvényhatósággá egyesítettek. A három város összes vagyona a főváros tulajdonává lesz, valamint a városok összes tartozásai a fővárost fogják terhelni. Ugy a vagyonnak, mint a tartozásoknak egyesítése, s az elsőnek közös kezelése iránt már az új törvényhatóság fog intézkedni. Ezzel a kormány eleget tett a fővárosi enquete ama határozott kívánságának, hogy az egyesítést ne tegye függővé bármennyi előfeltétele től.

A rendőrség kérdése a következő megoldást nyerte. Az egész főváros területén a rendőrségnek egységes szervezete leendő. Neve „fővárosi rendőrség” lesz. S az állam kezelésé alá fog állani. A törvényjavaslat idevágó pontjai közül igen fontos az, mely a tulajdonképeni rendőri működésnek különválasztását határozza meg a rendőri bíróságtól. A rendőrségre vonatkozólag két törvényjavaslat fog az országgyűlés elé terjesztetni; az első a szervezetre, s azon arányra fog vonatkozni, melyben az állam s a főváros a költségekhez járul — a második a rendőri bíráskodást fogja megállapítani. A fővárosi rendőrség rendezéséig az egyesített két fővárosi rendőrsége megmarad jelenlegi állapotában s nem esik új választás alá.

Az egész elözetem egyik legfontosabb részlete a bizottság összeállítására vonatkozik. Az enquete tudvalevőleg a virilisek intézménye ellen nyilatkozott, a nélkül azonban hogy helyette más elfogadható expedienst tudott volna ajánlani. A kérdés akkor függőben maradt. Azt azonban, hogy a virilisek intézménye a fővárosi specialis viszonyaihoz nem illik, a szónokok legtöbbje hangsúlyozta. A közvélemény is határozottan ellenzte az intézménynek a fővárosokra alkalmazását. A kormány e fölfogásnak engedett, s törvényjavaslata e következő módozatot tartalmazza:

A bizottság tagjainak száma 400. A bizottsági tagok egyik felét 1200 legtöbb egyenes adót fizető választja a maga köréből; a másik felét választják a többi választóképese. A bizottság tagjai hat évre választatnak. Az első három év lejártával mindkét rendbeli bizottsági tagok fele része kilép. A kilépők sorshuzás után határozatnak meg, s a kilépett tagok újra választhatók.

E megoldás kétségen kívül jó benyomást fog tenni. Csak azon pont ellen fog előreláthatólag kifogás emeltni, mely azt mondja, hogy az 1200 legtöbb adót fizető csak a maga köréből választhatja meg a bizottság felét.

A fővárosokra nézve a főispán elejtetett. E tekintetben tehát szintén nagyfontosságú engedmény tétel. A főváros élén a főpolgármester áll,

kit a közgyűlés által kijelölt három egyén közül a belügyminiszter ellenjegyzése mellett a király nevezi ki és mossa el. Ez minden esetre szerencsésebb megoldás, mint az volt, mely a választott polgármesternek a kormány részéről történendő jóváhagyását követelte. Ez utóbbi esetben igen könnyen megtörténhetett volna, hogy a képviselőt kétszer sőt többször is választani kényszerül egymásután.

A mi végül a tisztviselők szavazati jogát illeti, e kérdés egy intézkedést igényel, hogy szavazattal bírnak: a polgármester, az alpolgármesterek, tanácsnokok, az árvaszék elnöke, a főjegyző, a főügyész, a főorvos, a főmérnök, a főszámvivő és főlevéltárnok.

Ezek a törvényjavaslat leglényesebb pontjai. Mint olvasóink látják, a kormány sok tekintetben engedett azon óhajoknak, melyek egy a sajtóban, mint a fővárosi gyűlésekben, s később a képviselőház osztályaiában kifejezésre jutottak. Egyáltalán a fővárosi törvényjavaslat olyan, hogy nagyban és egészben kedvező fogadtatásra tarthat számot.

A Deák-kör által november 3-ára hirdetett értekezlet nem a Lloydteremben hanem a kör régi helyiségében (Grand Hotelben) délután 6 órakor fog megtartatni.

Pest nov. 2.

(A magyar-horvát regn. küldöttség) horvát tagjai ma kétszer is tartottak ülést. A d. u. ülésen a lábbajából már némileg feltűnt Jakics is részt vett, s mint halljuk, a pénzügyi memorandum is elfogadott ugyan, de azt határozta, hogy a két emlékirat egybeolvasztásuk s így fogják majd azt a magyar bizottság előterjeszténi. E munka, melylyel a s i v o v i c s bizott meg, még néhány napot veendő igénybe, s minthogy az így egyesített munkát még egyszer tárgyalni fog, csütörtök előtt aligha lehet a magyar bizottságnak átadni.

(A deficit.) Heuréka! Meg van! Még is csak százmilliónyi kölcsönt kell kötni, mert száz millió a deficit! Így kiált fel a „Hon” nemzetgazdája, s önelégületlen letesszi a dupla krétát.

Mert valóban ezzel számított és akkor elég csoda, ha a valóságban 70 millióra menő deficit csak 100 és nem 140 millióra rugtatta.

Elfogadja, hogy a folyó év deficitje 30 millió; számításba veszi, hogy ezen összegben befoglaltatik már azon 22.600.000 ft, mely mint fel nem használtott hitelmaradvány a jövő év fedezetére át fog viténi. Miután azonban ezen 22.600.000 ft egyelőre lebegő, idővel pedig konsolidált államadósság által fedezendő, azt követelték, hogy nemcsak a szükségesletben kell számítani 22.600.000 ftnyi hiányt, hanem ugyanannyit a fedezetben is.

Ezen eszmemenet folyamán azután a folyó év 30 milliónyi hiányában ezen 22 és fél millió, bár tényleg fel nem használtatik, egyszer a szükségesletben szerepel; azután a jövő év: en fedezetül ugyan, de mint tökélfogyasztásból eredő hiány ismét passivae fordul elő, s így kétszer szerepel a deficit.

Ugyanígy lefordult észjárassal a 8 és fél milliónyi rendkívüli bevételeket, bár a dolog természetese szerint fedezetre szolgálnak, még is, mivel állítólag tökélfogyasztásból erednek, szintén le vonja a fedezetnél. Ennélfogva egyszer a szükségesletben és másodszor a fedezetben szerepel ezen 8 és fél millió; de mindkét esetben

passivae. Az igaz, hogy miután a mi számításunk szerinti 70 millióhoz az említett 22 és 8 és fél milliót még egyszer hozzáadván, a száz milliónyi deficitet szerencsésen kiűtötte, elengedi ezen utóbbi 8 és fél milliót és beéri 92 millióval.

Következik ezután a morál: „Ne álltassuk magunkat; ez szomorú, de kénytelen igazság.” Ezt követi azután az obligat szemrehányás, hogy titkolja a pénzügyminiszter a deficit valódi nagyságát?

Pedig egy cseppet sem titkolja; csak hogy a fedezetet, ha kölcsönből ered is, fedeztetnek vette, és nem méri a „Hon” nemzetgazdája nyomán a bevételeket feneketlen mérvvel. Ugy látszik, a vagyonmérleg eszméje zavarta meg a „Hon” ciklikusját. E kérdésnél igen is szóba jö a tökélfogyasztás és adósság a fedezetnél, illetőleg az actívánál. Mert ha az új vagyon adósság után, vagy az állam bármennyi értékének vagy követelésének realitásával alapján alkottatott; akkor ezen új alakban jelentkező vagyon nem szerepel, hanem csak értékátvétel, cserélt képvisel; s ez esetben a vagyonmérleg egészben véve egyensúlyban marad. A fenforgó esetben a 70 milliónyi beruházással, mint actívummal, szemben fog állni 70 milliónyi adósság, mint passívum, az állam vagyonmérlegében; de fedezetnek a kölcsönből befolyandó összeg épen oly teljes erejű fedezet, mintha adókból eredne; s a deficitnél a kölcsönből vagy tökélfogyasztásból eredő fedezetet még egyszer passivae számba venni, nemcsak logikának, de escamote, enak is felelte ügyetlen.

Pest, november 2.

Az entrepot kérdéséről nem rég alkalmunk volt előadni, hogy mit szándékozik ez ügyben a kormány tenni. Ezuttal elakarjuk mondani a magunk szempontjából, hogy mely intézkedéseket, minő eljárást tartanánk mi a leghelyesebbnek.

Hogy az ügyállásról tiszta és határozott ítéletet hozzassunk, mindenekelőtt a következő kérdéseket kell feltennünk: 1) minő alakban létesítenének az országos entrepotok? 2) szükséges-e ezek felállítására állami segély, s ha igen mily mérvben és 3) minő ut lenne követendő, hogy ezen ügy minél gyorsabb megoldást nyerhessen.

A mi az első kérdést illeti, többször kiemeltük, hogy mi az országos entrepotokat nem egyszerű raktári épületekként szeretnők Pesten felállítani, hanem összes kereskedelmi forgalmunk beható reform-művét szeretnők azokban megtestesítené látni.

E czélt azonban csak akkor lehet elérni, ha az életbeléptendő alkotásnál nem fogjuk feltétlenül a létező visszáss állapotokat tekinteni s azokat eloldadni akarni, hanem azoknak tüzetes megvizsgálása és helyes megítélése után helyes rendszabályok által igyekszünk azokon kitelhetőleg gyökeresen segíteni.

Évek óta halljuk azon frázist minden további megfontolás nélkül hangoztatni, hogy az ország és a főváros felvirágztatásának érdekében, az időnként eladandó összes aratási fölösleg egy Pesten felállítandó gabna-entrepotban helyezendő el s központositandó, mely a pesti nagykereskedelemtől által kezeltetvén, a malmok szükségletének fedezése után a külföldre volna szállítandó.

Vajjon helyes, czél szerű-e ezen elv nemzetgazdasági és kereskedelmi tekintetben, s vajjon alkalmas-e arra, hogy gabnaforgalmunk reformja általa eszközöltesse? Bizonyára nem.

biztosítékot s tartósságnak kiváló jelét adtam a budai alagút előtti téren, hol terhes kocsik járnak rajtam, nem sétáló hölgyek és dióhéj-comfortábil.

E szónoklat végzetével a fakocza dagadó önérettel távozik.

Az asfalt borosan tekint a jövőbe.

A gránit törpessége érzetében szóhoz sem jutott.

Hogyan fog-e versengés eldőlni? Talán legczélsebb volna az egyes utakat rendeltetésüknek megfelelő anyaggal burkolni. Azon utcákat, melyekben a játékbancok léteznek, helyén volna a legajósabb anyaggal: gránittal kövezni, hogy a rendőrség is értesülhessen az ottani történetekről. Az egészen zajtalan s még a patkók lármáját is elnyelő faburkolat, chelzeritülitentel alkalmaztatnék oly utcákban, ahol a vagyonukat elpatkoltatni szándékozó gavallérok laknak, noha mások érzete szerint a fától a fátum nyelvészetiig távol nem állván, a fakocseten vagy kőfázaton tán hamarabb utólrá a bűnös a nemesis. Mindenesetre előnyösebb ily helyekre a sikamlós asfalt, melynek alkalmazását Debreczenben épen ezen tekintetből fogadtuk örömmel, különösen ha az lassanként a Hortobágyra is kiterjesztetnek.

Ez különben nem az egyetlen újítás, melynek szükségessége fölmerült, — sokkal fontosabbnak elkerülhetlenségét mutatkozott napnál fényesebben e héten az országgyűlésnek a költségessége lesz ezen segíteni. Az újítás nem kis dolog: egy új miniszteri tárcsáról van szó. Uj

Az áruközpontositás egy bizonyos helyen csak akkor javasolható s a kereskedelem elvei szerint csak akkor tartható fenn állandóan, ha az öszpontositás költségei legalább is nem kerülnek többbe, mint a mennyi nyereségy az áruk értékének emelkedése folytán az által elértetik. Egyenes exportirányok nyereségy folytán a Pesten központositandó gabnaüzlet valamely vidéki város egyenes exportvonalával szemben a vitelbérkülönbözöt, kétszeres elhelyezés stb. által legalább is 50 krajczárnál többbe fogna mázsánként kerülni.

És ki nyerne az által? Talán a pesti kereskedelem? A költségek legnagyobb részét a vasuti szállítási díjai mellett a vidéken kötött folyton bizonytalan és drága fizetek nyelik el, s így minden rossz oldala folyton és folyton előtérbe tűnik épen azon visszáss helyzetnek, melynek megszüntetését az entrepotok felállításával hiszik elérhetni.

A gabonacentralisatió elvén nem rejlik nemzetgazdasági haszon, nincs abban semmi reformeszmé; maga is keresztülvethetetlen lévén, megfogja akadályozni kereskedelmi bajainknak jobbra fordultát.

Az, a mire nekünk a gabonaforgalom szabályozásának érdekében szükségünk van, oly rendszabályok életbeléptetése, melyek a sokszor egymástól mértföldekre fekvő közlekedési vonalakat, az egyenlőtlen s részben még nem üzletképes egyes társaságokat járható utak által, s a nélkül, hogy ez által a legrövidebb s legolcsóbb kiviteli vonalak jótéteményétől megfosztatnának, egymásból közelebb viszik, s a solid nagykereskedés számára a terményt megközelíthetővé teszik egyes intézmények által, pl. úgy hogy az egyes helyeken egybegyült gabonáért azok tulajdonosai, kik a gabona jóságáért és minőségéért felelősséget vállalának, értékpapirokat kapnának, melyeket ezek egyszerű giro által vagy eladhatnak valamely bel- vagy külföldi börzén, vagy elzalogosíthatnak.

Az eddigi hosszadalmas eljárásnak, a vételnél és az áru átadásánál eddig előfordult visszásságoknak, ép úgy a gyakori szorultságból eladásoknak, melyek mellőzhetlen veszteségekkel szoktak jární, már a vidéken elejét kell venni az által, hogy a termények szállítása az időjárástól függetlenítessék, hogy az oly hátrányos fenakadások megszüntetvén, a rendes vasuti forgalom lehetővé tétessék.

Csak ennek létrejötte után fog gabonátzítelnk szilárd, biztos alapokra fektethetnünk, s fogja azon bizalmat élvezhetni, melyre saját érdekében oly nagy szüksége van. Ez által nemcsak lehetővé válik malomiparunk szükségleteinek kielégítése az ország minden részéből nyert gabonával, hanem hazai kereskedésünket a világ legkedveltebb és legrendszereztebb piacává tehetnők.

Ily feladattal kell bírnunk az országos entrepotoknak, s ez esetben azokat állami segélyben is lehetne részesíteni, mert országos ügyet képviselnének.

E feladatot azonban csak akkor fogjuk megoldani, ha Pesten egy központi intézmény fog felállítatni, melylyel szerves

A „PESTI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Hetitároza.

(A fonatos. — Az ügyelgő. — Gránit, fa és asfalt. — Javaslatok. — Magyar banknóta.)

Mindzenetek napja elmúlt — megettük fonatosainkat. E tévész symbolonak, mely épen egy jelenti hűvét, mint minden szeuteket, jelentősége nincs még a pektudomány által ugy kiderítve, mint a szarvasok (kifli) eredete. És ez sajnos. Az ember egészen más öntudattal cszik egy történeti reminiscentiát, ha előzménye iránt kellőleg tájékozva van, s én megvallom — tudván, hogy a szarvas a bécsiak gunyát fejezte ki a török ostromlók felhőjé ellen Sobiesky korában, bizonyos emelkedettséggel aprított reggelenként kávémba a lengyel dióságnak ezen szobroknál tartósabb emlékeit. Önkénytelenül eszembe jut a gula-építő Cheops! Szegény nagyravagyó — hol lesznek ódon guláid, mikor a folyton el-elveszt, hanem egyre meg-megújuló szarvas milliórd még fenn fogja tartani a hős lengyelek emlékeztét! (A reggelenek egyéb alaku tényezői p. „pasztrana”-szarvas stb. minden történeti jelentőség híjjával lévén, kegyelet nélkül megehető.)

Ily gondolatok támadtak bennem, midőn péntek reggelén egy cukrászablottól megállottam, s a ki rakat rózsákkal, virágokkal megozúrozott fonatosai egy p. rezig tévedésbe ejtettek az iránt, vajjon husvét van-e vagy mindzenetek napja,

tavas-e vagy ősz? Csak a hiányzó piros tojás igazíthatott utba tévedéseim labirintájában.

Az ősz az esztendőnek azon korszaka, mikor a pesti ember előtt a szabad természetet a vacuutosa képezi. A vacuutosa valódi uralkodása azonban csak az idén kezdődik, mióta az előbbi vad természetet az asfalt hozzáférhetővé tette s többé botlás veszélye nélkül juthatni el a Koronától a Nemzetiig vagy a Nagy Kristóftól a Nádorig. Az asfalt első civilizatori hatása azon ördögös jelenségben mutatkozik, hogy a pesti járásbíró ifjuság kebelében az asfaltkopátás oly szenvedélylyé kezd válni, melyt a köre még a legnevezetesebb „kövezetaposók” sem pazaroltak. A pesti „ügyelgő” (kedvelt nemesség Bummel) csak most fog megismerletni, mert a mit e nembem eddig felmutattunk, jöhet kezdetnek igen elismerésre méltó s nemzetünknek az időlopás iránti kiváló érzékéről tanuskodik, mindamellett csak gyöngye kísérletnek válik be. A nagyvárosi ügyelgőnek faja eddig nem találhatott Pesten sem eléggé tág tört, sem kedvező talajt, mert e faj, mely lábait a nagyvárosi élet tarkítására áldozza föl, szintoly kevéssé terem meg rosz földön, mint a buza rosz földben, (lásd a — jó földben terem a buza.) Az asfalt, azonban igazolta azon régi természetrajzi szabályt, hogy mihielyt a természetben valami megszületik, ugyanazon perczben szűnik meg azon ok is, mely meg fogja semmisíteni. Megszűntetett az asfalt s megszületett vele együtt rontó eleme, az ügyelgő, kinok földi pályája ma még kurta, mert Sárkány kirakata előtt kezdődén, a baloldali kör ablakai

alatt végződik; jövőre azonban hosszabb leszén, mikor majd az asfalt a Dorottyá-utazót a vacuutosaával összeköti s ki fog nyulni a Dunapartira is. Az asfalt neki életföltétel, s a mint az asfaltregió terjed — terjeng, a szerint hatol kiülből és külből a nagyvárosi élet főalakja: az ügyelgő.

Járd, ki tudja meddig járhatod! Ugy van, alig tartja bevonulását az asfalt s foglal el 20 ezer négyzetölget — máris kezdődik a keserű tusa új vetélytársakkal. E harc színlel a helyes háza. A tornajáték lovagjai: Gránit, Asfalt és Fakocza.

A nagy kérdés t. i. az: fával kövezessék-e Pest, vagy gránittal fásítsassék-e, vagy asfaltal tapaszírozassék ki.

A gránit büszkén hivatkozik szilárdságára, de az asfalt letorkolja: te szenyves vagy és lármás, én azonban könnyen tisztálkodom s a kocsori robaját diskrété magamba fojtom, minélfogva a álom és nyugalom t. cz. barátainak tisztelettel ajánlom magamat.

Ugy van, mond a fakocza, hanem te csak a kocsik robaját nyeled el, ám a lovak patkója rémesen csattog rajtad az éjféli csöndben, míg én a patkózást a halgatás fátyolával borítom.

Ez érvet az asfalt nem képes tagadni s mérgeesen ráfől: te megévez, ha tűzvész támad. Ily insinuatió a fakocza becsületétését végig bántja: én Chicagóban kiállottam a tűzpróbat, de te sima — te lapos — te teteszetős külsejű asfalt, aki benned megbizik, elcsuszik, rajtad orra bukik. Gyűlölsz! simaságot! Én azonban olosabb vagyok náladnál, három évre vállalkok

hivatalnokok, új sinecurák! hallom minden oldalról.

Csalódnak, az új tárcza nem lesz sinecura.

E héten, midőn kült, hogy egy miniszternek személyesen kellett meggyőződni bizonyos intézkedések fogantatásáról, egy új tárcza szükségessége merült fel, s ha Franciaországban lehet egy minisztere des beaux arts — miért ne lehetne nálunk egy . . . minek is nevezzük? — egy minisztere des beaux restes, szóval egy köztisztasági miniszterium?

Azt a tárczát akár át is engednők, mert nekünk erre való kapacitásaink nincsenek, hanem egybűbűnben tán kerülne rá egy foglalkozás nélküli „beesületes ember”. — Így aztán egyuttal a becsületes emberek pártjával is kiegyezkedtünk volna. Hasonló könnyűséggel oldja meg a magyar bank nehéz kérdését a következő kis költemény:

Magyar banknóta.

Magyar bank kell? Ugyan mért
Mást alapítani?
Ád bankot akárhányat
Tuboly et Company.

„De független legyen ám!”

Hisz független az is,
Nem parancsolhat benne
Sem isten, sem Thaisz.

A r g u s.